ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1008/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Απριλίου 1992

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2677/85 περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος της ενισχύσεως στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1720/91 [2], και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2677/85 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 571/91 [4], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος της ενισχύσεως στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο·

ότι, για να βελτιωθεί το καθεστώς των ελέγχων στα κράτη μέλη, πρέπει να προσαρμοστεί η ελάχιστη ποσότητα που θα συσκευάζεται από τις επιχειρήσεις που βρίσκονται στα κράτη μέλη, των οποίων η μέση παραγωγή υπερβαίνει μια ορισμένη ποσότητα·

ότι, για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία του καθεστώτος της ενισχύσεως, πρέπει να καθιερωθεί η τακτική δειγματοληψία των συσκευασμένων ελαιολάδων και να εξακριβώνεται εάν αυτά ανταποκρίνονται στους όρους του προϊόντος που δικαιούται να λάβει την ενίσχυση και να προβλεφθούν οι κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση αθετήσεως και, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν ικανοποιητικώς αποτρεπτικές κυρώσεις για να προλαμβάνονται και να κυρώνονται ορισμένες απατηλές εργασίες που ζημιώνουν τα κοινοτικά ταμεία·

ότι πρέπει να αναθεωρηθούν οι όροι και οι ουσίες που χρησιμοποιούνται για την μετουσίωση των υποπροϊόντων του ραφιναρίσματος του ελαιοδάδου λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών προόδων που έχουν σημειωθεί· ότι, για να καταστεί η πραγματοποίηση των υπαρχουσών συμβάσεων, πρέπει να μεταφερθεί η εφαρμογή των διατάξεων αυτών για την απολύτως αναγκαία περίοδο·

ότι η Επιτροπή Διαχείρισης Λιπαρών Ουσιών δεν διατύπωσε γνώμη εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε από τον πρόεδρό της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2677/85 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2, πριν από το τελευταίο εδάφιο προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Από την περίοδο 1992/93, η ελάχιστη ολική ποσότητα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) αυξάνεται σε 100 τόνους στα κράτη μέλη στα οποία η μέση παραγωγή ελαιολάδου των τεσσάρων τελευταίων περιόδων υπερβαίνει τους 60 000 τόνους. Εντούτοις, για τις επιχειρήσεις που έχουν εγκριθεί πριν από την αρχή της περιόδου αυτής, αυτή η ελάχιστη ποσότητα ισχύει από την περίοδο 1994/95.»

2. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη εξακριβώνουν με δειγματοληψία, με τις μεθόδους που αναφέρονται στα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2568/91 της Επιτροπής (*), ότι το ελαιόλαδο που είναι συσκευασμένο σε άμεση συσκευασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, ανταποκρίνεται σε έναν από τους ορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3089/78.

Για το σκοπό αυτό, τουλάχιστον μία φορά ανά περίοδο, ο οργανισμός ελέγχου προβαίνει σε κάθε εγκεκριμένη επιχείρηση σε δειγματοληψία τουλάχιστον ενός τύπου του συσκευασμένου ελαιολάδου που υπάρχει στο χώρο της επιχείρησης όπου έγινε η συσκευασία ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο αποθήκευσης κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 2.

Στα κράτη μέλη που υπάρχει φορέας ελέγχου, οι λεπτομέρειες και ο αριθμός των δειγματοληψιών καθορίζονται στα προγράμματα δραστηριότητας που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 27/85 (**).

Εντούτοις, για την περίοδο 1991/92, η δειγματοληψία αφορά ένα αντιπροσωπευτικό αριθμό των εγκεκριμένων επιχειρήσεων, που δεν μπορεί να είναι μικρότερος από το 60 % των επιχειρήσεων που απομένει να ελεγχθούν κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους διαπιστώνει ότι το εν λόγω ελαιόλαδο δεν ανταποκρίνεται σε ένα από τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λόγω μειγμάτων ή άλλων χημικών διαδικασιών που αποσκοπούν στο να επωφεληθεί της ενισχύσεως στην κατανάλωση ένα ελαιόλαδο που δεν θα είχε αυτό το δικαίωμα, αφαιρεί αμέσως την έγκριση της επιχειρήσεως για περίοδο που φθάνει μέχρι πέντε έτη, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της παραβάσεως, με την επιφύλαξη άλλων ενδεχομένων κυρώσεων. Επιπλέον, η εν λόγω επιχείρηση υποχρεούται να καταβάλει στο κράτος μέλος ποσό ίσο με το διπλάσιο εκείνου της ενισχύσεως που έχει ζητηθεί κατά την διάρκεια ενός των μηνών που έπονται

---

[1] ΕΕ αριθ. 172 της 30. 6. 1966, σ. 3025/66.
[2] ΕΕ αριθ. L 162 της 26. 6. 1991, σ. 27.
[3] ΕΕ αριθ. L 254 της 25. 9. 1985, σ. 5.
[4] ΕΕ αριθ. L 63 της 9. 3. 1991, σ. 19.

εκείνου της δειγματοληψίας. Το εισπραττόμενο ποσό από το κράτος μέλος αφαιρείται από τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων από τις υπηρεσίες ή οργανισμούς πληρωμής των κρατών μελών. Όταν διαπιστωθούν άλλες ανωμαλίες εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, αυτές γνωστοποιούνται αμέσως στον αρμόδιο οργανισμό σε κάθε περίπτωση.

(*) ΕΕ αριθ. L 248 της 5. 9. 1991, σ. 1.
(**) ΕΕ αριθ. L 4 της 5. 1. 1985, σ. 5.»

3. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

1. Για τον έλεγχο της τήρησης του όρου που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3089/78, κάθε υποπροϊόν της διαδικασίας ραφιναρίσματος του ελαιολάδου ή του πυρηνελαίου που παράγεται στην Κοινότητα πρέπει να αναμειγνύεται πριν από την έξοδό του από την εγκατάσταση ραφιναρίσματος με ένα από τα ακόλουθα προϊόντα, στα ελάχιστα ποσοστά που αναφέρονται κατωτέρω:

— όξινο έλαιο ραφιναρίσματος σόγιας ή σογιέλαιο: 30 %,
— όξινο έλαιο ραφιναρίσματος κράμβης ή κραμβέλαιο: 30 %,
— όξινο έλαιο ραφιναρίσματος κράμβης ή κραμβέλαιο του οποίου η περιεκτικότητα σε ερουκικό οξύ είναι ανωτέρα ή ίση από 25 % σε λιπαρά οξέα τριγλυκεριδίων, μέχρις επιτεύξεως ενός ποσοστού σε ερουκικό οξύ 2,5 στο προϊόν που προκύπτει από την ανάμειξη,
— όξινο έλαιο ραφιναρίσματος λίνου ή λινέλαιο: 15 %,
— όξινο έλαιο ραφιναρίσματος ηλιάνθου ή ηλιανθέλαιο του οποίου η περιεκτικότητα σε λινολεϊκό οξύ είναι ανώτερη ίση με 50 %: 30 %,
— γιγαρτέλαιο: 20 %.

2. Κάθε επιχείρηση ραφιναρίσματος ελαιολάδου, για τον έλεγχο των εργασιών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, τηρεί λογιστική αποθήκης των εργασιών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, ξεχωριστή καθημερινή λογιστική αποθήκης για τα υποπροϊόντα του ραφιναρίσματος και τα άλλα προϊόντα που προβλέπονται στο άρθρο 1, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— ποσότητες και ποιότητες που εισέρχονται στην επιχείρηση,
— ποσότητες και ποιότητες που παράγονται στην επιχείρηση,
— ποσότητες και ποιότητες που εξέρχονται από την επιχείρηση,
— απθέματα κατανεμημένα κατά ποιότητα.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος επιτρέπει την εγκατάσταση σαπωνοποιείου στο χώρο της επιχειρήσεως ραφιναρίσματος, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να εξαιρέσει τα υποπροϊόντα της διαδικασίας του ραφιναρίσματος του ελαιολάδου ή του πυρηνελαίου, που προορίζονται ως έχουν για την παραγωγή σαπωνιού, από την υποχρέωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω προϊόντα χρησιμοποιούνται από το σαπωνοποιείο αυτό.

Για το σκοπό αυτό, τα εν λόγω προϊόντα υπόκεινται σε έλεγχο και εγγυάται την οριστική μεταποίησή τους σε σαπούνι.

4. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων του παρόντος άρθρου και, ενδεχομένως, των εθνικών διατάξεων που χρησιμεύουν για την εκτέλεσή τους· οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τις ανακοινώνουν στην Επιτροπή το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 1992.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εντούτοις, η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2677/85 εφαρμόζεται στα δείγματα που παραλαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και οι τροποποιήσεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2677/85 εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Απριλίου 1992.

Για την Επιτροπή
Ray MAC SHARRY
Μέλος της Επιτροπής